

ten vil blive givet Veilighed til at komme næriere ind paa Forholdet. — Det næste Forslag, det under Nr. 6, er et Underændringsforslag, som er stillet af et æret Mindretal i Udvalget. Jeg skal selvfølgelig afholde mig fra at komme nærmere ind paa det, indtil den ærede Forslagsstiller har havt Veilighed til selv at udtale sig. Derefter er der ogsaa et af hele Udvalget stillet Ændringsforslag under Nr. 7, som blot er en ren redaktionel Følge af Ændringsforslaget under Nr. 4 og derigennem atter af Ændringsforslaget under Nr. 1. — Vi komme derefter til Ændringsforslaget under Nr. 8, der er et af de selvstændige Ændringsforslag, som ikke er knyttet i nogen næriere Forbindelse med noget andet og altsaa kan vedtages uafhængig af de andre og i og for sig for sin egen Skyld. Fremkomien af dette Ændringsforslag skyldes et Udtryk, som findes i Lovforslagets allerførste Linie. Der hedder det: „Til Uddeling af Præmier for de bedste Tillægsdyr af fortrinnsvis rene Racer . . .“ Ved første Behandling blev dette Udtryk draget frem her i Salen, og jeg veed underhaanden, og jeg tror fra god Rilde, at ved Affattelsen af Lovforslaget har man vallet ganske overordentlig i Henseende til, hvilket Udtryk man skulde benytte sig af. Man har ofte haft det fremme, ofte forkastet det og ofte haft andre Forslag fremme, men tilsidt har man troet at burde blive staaende ved den anførte Betegnelse. Hvorledes dette nu end er eller ikke er, har Udvalget fundet dette Udtryk: „af fortrinnsvis rene Racer“ betænkeligt og har søgt at erstatte det med et andet, som nu foreligger i Ændringsforslaget under Nr. 8. Det lyder saaledes: „Ved Præmieuddelingen bliver under isvrigt lige Vilkaar fortrinnsvis at tage Hensyn til Dyr, forsynede med Stamtafler og hørende til gode og stedvante Stammer“. Der kunde muligvis ogsaa indvendes Afstilligt mod denne Redaktion, og det skulde være underligt, om ikke saa var; men Udvalget holder sig forvissat om, at det er en Forbedring af det andet Udtryk, og det ikke alene med Hensyn til det Formelle, idet Ændringsforslaget tillige har en reel Betydning, som Udvalget maa sætte ikke liden Pris paa, da der nemlig derved tillige gives Grundlaget for Indførelsen af Brugen af

Stamtafler, Noget, som man vist fra alle Sider vil anse for at være af stor Bigtighed for en rationel Husdyravl. Jeg skal i alt Fald ikke i Diebliffet, ikke før der foreligger Indsigelse derimod, gaa nærmere ind paa Forslaget. De tre næste Ændringsforslag, 9, 10 og 11, kan jeg komme meget kort fra. De staa vel i en vis formel, men ogsaa kun rent formel Forbindelse med Ændringsforslaget under Nr. 1. De ville kunne vedtages, og der vil ved tredie Behandling kun behøves i hvert Fald en saadan Forandring, som f. Ex. medfores ved, om det bliver det andet eller tredie Stykke, der er henvist til, eller kun det andet Stykke i Ordenen. De to Forslag, nemlig de under Nr. 9 og 11, søge at udfylde en Løkke, Udvalget har troet at finde i Lovforslaget, idet der i Lovforslaget gjøres Forandring til Landboforeningerne om, at de maa gjøre Indberetning til Indenrigsministeriet om de Midler, de ville anvende til Præmieuddeling, derimod ikke om, hvilken Anvendelse de give Midler til andre Foranstaltninger, naagtet disse Midler efter selve Lovforslaget kunne blive ligesaa store, ja maaske større end de andre. I Lovforslagets sidste Stykke forlanges der Regnskab aflagt over Statstilbud, der blive anvendte til Præmier, medens der derimod ikke forlanges et saadant Regnskab aflagt over Tilbud, der gives til andre Foranstaltninger; det er disse Huller, vi have troet burde søges udfyldte ved disse Ændringsforslag, hvorimod det tredie kun er stillet af Redaktionshensyn og ikke har nogen større Betydning.

Herved er jeg kommen til Ende med de Forslag, der ere stillede til § 1, men jeg veed ikke ganske, om den ærede Formand tillader, at jeg omtaler nogle Ændringsforslag til senere Paragrafer, der ere overordentlig nøie knyttede til Ændringsforslaget under Numer 1.

Formanden: Det er egentlig ikke ganske korrekt. Det er den ærede Ordfører, der selv har veiledet mig ved Delingen af Sagens Behandling, men jeg tvivler ikke om, at en Omtale alt nu af de paagjældende Forslag vil være i Interesse af Forhandlingens Forkortelse, og derfor tror jeg, at den ærede Ordfører bør gaa videre.